

“मीठे बच्चे- बाबाको पार्ट एक्युरेट छ, उहाँ आफ्नो समयमा आउनुहुन्छ, अलिकति पनि फरक पर्न सक्दैन, उहाँ आउनुभएको यादगार शिवरात्रि खूब धूमधामसँग मनाऊ ।”

प्रश्न:- कुन बच्चाहरूको विकर्म पूरा-पूरा विनाश हुन पाउँदैन ?

उत्तर:- जसको योग ठीक छैन, बाबाको याद रहँदैन उनको विकर्म विनाश हुन पाउँदैन । योगयुक्त नहुनाले पूरा सद्गति हुँदैन, पाप रहन्छ । फेरि पद पनि कम हुन जान्छ । योग छैन भने नाम-रूपमा अल्झिरहन्छन् । उनीहरूको नै कुरा याद आइरहन्छ । ती देही-अभिमानी रहन सक्दैनन् ।

गीत:- यह कौन आज आया सवेरे सवेरे... ।

ओम् शान्ति । सबैरै (अमृतबेला) कति बजे हुन्छ ? बाबा सबैरै कति बजे आउनुहुन्छ ? (कसैले भने ३ बजे, कसैले भने ४ बजे, कसैले भने संगममा, कसैले भने १२ बजे) बाबा एक्युरेट सोध्नुहुन्छ । १२ लाई तिमीले सबैरै भन्न सक्दैनौ । १२ बजेर एक सेकेण्ड भयो, एक मिनेट भयो तब ए.एम अर्थात् बिहान शुरू भयो । यो बिल्कुल सबैरै छ । ड्रामामा यिनको पार्ट बिल्कुल एक्युरेट छ । सेकेण्डको पनि कम हुन सक्दैन । यो ड्रामा अनादि बनेको छ । १२ बजेर एक सेकेण्ड जबसम्म हुँदैन तबसम्म ए.एम. भनिदैन, यो बेहदको कुरा हो । बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु सबैरै-सबैरै । बेलायतीहरूको ए.एम., पी.एम. एक्युरेट चल्छ । उनीहरूको बुद्धि फेरि पनि राम्रो छ । उनीहरू त्यति सतोप्रधान पनि बन्दैनन् भने तमोप्रधान पनि बन्दैनन् । भारतवासी नै १०० प्रतिशत सतोप्रधान, फेरि १०० प्रतिशत तमोप्रधान बन्छन् । बाबा बडो एक्युरेट हुनुहुन्छ । सबैरै अर्थात् १२ बजेर एक मिनेट, सेकेण्डको पनि हिसाब राख्नुहुन्न । सेकेण्ड पास हुँदा जानकारी पनि हुँदैन । अहिले यी कुरा तिमी बच्चाको नै सम्झन्छौ । दुनियाँ त बिल्कुल घोर अन्धकारमा छन् । बाबालाई सबै भक्तले दुःखमा याद गर्छन्- पतित-पावन आउनुहोस् । तर उहाँ को हुनुहुन्छ ? कहिले आउनु हुन्छ ? यो केही पनि जान्दैनन् । मनुष्य भएर एक्युरेट केही जान्दैनन् किनकि पतित तमोप्रधान छन् । काम विकार पनि कति तमोप्रधान छ । अहिले बेहदको बाबा आदेश (अर्डिनेन्स) गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, कामजित जगतजित बन । यदि अहिले पवित्र बन्दैनौ भने विनाशलाई प्राप्त गर्नेछौ । तिमी पवित्र बन्यौ भने अविनाशी पदै पाउनेछौ । तिमी राजयोग सिकिरहेका छौ नि । स्लोगनमा पनि लेख्छन् “बी होली, बी योगी ।” वास्तवमा लेख्नुपर्छ “बी राजयोगी” (राजयोगी बन) । योगी त कमन अक्षर हो । ब्रह्मसँग योग लगाउँछन् । उनीहरू पनि योगी कहलाउँछन् । बच्चाको पितासँग, स्त्रीले पुरुषसँग योग लगाउँछन् तर यो तिम्रो हो राजयोग । बाबाले राजयोग सिकाउनुहुन्छ, त्यसैले राजयोग लेख्नु ठीक छ । पवित्र र राजयोगी बन (बी होली एण्ड राजयोगी) । दिन प्रतिदिन सुधार त हुँदै रहन्छ । बाबा पनि भन्नुहुन्छ- आज तिमीलाई गहन भन्दा गहन कुरा सुनाउँछु । अब शिवजयन्ती पनि आउँदै छ । शिवजयन्ती त तिमीले राम्रोसँग मनाउनु छ । शिवजयन्तीमा त धेरै राम्रोसँग सेवा गर्नु छ । जसको पासमा प्रदर्शनी छ, सबैले आ-आफ्नो सेन्टरमा अथवा घरमा शिवजयन्ती राम्रोसँग मनाऊ र लेख- शिवबाबा गीता ज्ञान दाता बाबाबाट बेहदको वर्सा लिने मार्ग आएर सिक्नुहोस् । ठीक छ, बत्ती आदि पनि बाल । घर-घरमा शिवजयन्ती मनाउनुपर्छ । तिमी ज्ञान-गंगा हौ नि । त्यसैले हरेकको पास गीता पाठशाला हुनुपर्छ । घर-घरमा गीता त पढ्छन् नि । पुरुषहरू भन्दा पनि माताहरू भक्तिमा अगाडि हुन्छन् । यस्तो परिवार पनि हुन्छन् जहाँ गीता पढ्छन् । त्यसैले घरमा पनि चित्र राख्नुपर्छ । लेख- बेहदको बाबासँग आएर फेरि वर्सा लिनुहोस् ।

यो शिवजयन्तीको पर्व वास्तवमा तिम्रो सच्चा दीपावली हो । जब शिव आउनुहुन्छ तब घर-घरमा उज्यालो हुन्छ । यस पर्वमा खुब बत्ती आदि बालेर उज्यालो बनाएर मनाऊ । तिमीले सच्चा दीपावली मनाउँछौ । फाइनल त हुनु छ सत्ययुगमा । वहाँ घर-घरमा प्रकाश नै प्रकाश हुन्छ अर्थात् हरेक आत्माको ज्योति बलिरहन्छ । यहाँ त अन्धकार छ । आत्माहरू आसुरी बुद्धि बनेका छन् । वहाँ आत्माहरू पवित्र हुनाले दैवी बुद्धि रहन्छ । आत्मा नै पतित, आत्मा नै पावन बन्छ । अहिले तिमी कौडी तुल्यबाट हीरा (पाउण्ड) बनिरहेका छौ । आत्मा पवित्र भएपछि शरीर पनि पवित्र मिल्छ । यहाँ आत्मा अपवित्र छ त्यसैले शरीर र दुनियाँ पनि अपवित्र छन् । यी कुरा तिमीहरूमा पनि थोरैले मात्र यथार्थ रीति सम्झन्छौ । उनको मनमा खुशी हुन्छ । नम्बरवार पुरुषार्थ त गरिरहन्छन् । ग्रहचारी पनि बस्छ । कहिले राहुको ग्रहचारी बस्छ त्यसैले आश्चर्यवत् भागन्ती हुन्छन् । बृहस्पतिको दशा बदलिएर ठीक राहुको दशा बस्छ । काम विकारमा गयो कि राहुको दशा बस्यो । मल्लयुद्ध हुन्छ नि । तिमी माताहरूले देखेका छैनौ होला किनकि माताहरू

हुन्छन् गृहिणी । तिमीलाई थाहा छ— भ्रमरीलाई गृहिणी अर्थात् घर बनाउने भनिन्छ । घर बनाउने राम्रो कारीगर हुन्, त्यसैले गृहिणी नाम छ । कति मेहनत गर्छ । ती पनि पक्का मिस्त्री हुन् । दुई तीन कोठा बनाउँछन् । ३-४ कीरा लिएर आउँछ । त्यस्तै, तिमी ब्राह्मणीहरू पनि हो । चाहे १-२ बनाऊ, चाहे १०-१२ लाई, चाहे १०० लाई, चाहे ५०० लाई बनाऊ । मण्डप आदि बनाउँछौ, यो पनि घर बनाउनु जस्तो भयो नि । त्यसमा बसेर सबैलाई भूँ-भूँ गर्छौ । फेरि कुनै त बुझेर कीराबाट ब्राह्मण बन्छन् । कुनै सडेको निकलन्छन् अर्थात् यस धर्मका होइनन् । यस धर्मकालाई नै पूरा मात्रामा टचिङ्ग हुन्छ । तिमी त फेरि पनि मनुष्य हो नि । तिम्रो तागत भ्रमरीको भन्दा त धेरै छ । तिमी २ हजारको माझमा पनि भाषण गर्न सक्छौ । पछि तिमी ४-५ हजारको सभामा पनि जानेछौ । भ्रमरीसँग तिम्रो तुलना हुन्छ । आजकाल संन्यासीहरू पनि बाहिर विदेशमा गएर भन्छन्— हामीले भारतको प्राचीन राजयोग सिकाउँछौ । आजकल माताहरू पनि पहिलो वस्त्र लगाएर जान्छन् । विदेशीलाई ठगेर आउँछन् । उनीहरूलाई भन्छन्— भारतको प्राचीन राजयोग भारतमा आएर सिक । तिमीले कहाँ यस्तो भन्छौ र भारतमा गएर सिक । तिमी त विदेशमा गए पनि वहाँ नै बसेर सम्झाउँछौ— यो राजयोग सिक्नुहोस् अनि स्वर्गमा तपाईंको जन्म हुनेछ । यसमा कपडा आदि बदल्नुपर्ने कुरा छैन । यहाँ नै देहका सबै सम्बन्ध भूलेर आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर । बाबा नै मुक्तिदाता (लिबरेटर) गाइड हुनुहुन्छ । सबैलाई दुःखबाट छुटाउनुहुन्छ ।

अब तिमीलाई सतोप्रधान बन्नु छ । तिमी पहिला स्वर्गमा थियो । अहिले कलियुगमा छौ । सारा विश्व, सबै धर्मका कलियुगमा छन् । कुनै पनि धर्मका सम्पर्कमा आए भने उनीहरूलाई भन्नु छ— बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर तब तिमी पावन बन्नेछौ, फेरि मैले साथ लिएर जानेछु । केवल यति नै भन, धेरै होइन । यो त धेरै सहज छ । तिम्रो शास्त्रमा पनि छ— घर-घरमा सन्देश दिए । कुनै एक रह्यो भने पनि उसले सिकायत गर्नेछ, मलाई कसैले भनेन । बाबा आउनुभएको छ त्यसैले पूरा सन्देश दिनुपर्छ (झ्याली पिट्नुपर्छ) । एक दिन अवश्य सबैलाई थाहा लाग्नेछ, बाबा आउनुभएको छ— शान्तिधाम, सुखधामको वर्सा दिन । वास्तवमा जब देवी-देवता धर्म (डिटीज्म) थियो तब अरू कुनै धर्म थिएन । सबै शान्तिधाममा थिए । यस्तो-यस्तो ख्याल चल्नुपर्छ, स्लोगन बनाउनुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित सबै सम्बन्धलाई छोड । आफूलाई आत्मा सम्झेर म बाबालाई याद गर तब आत्मा पवित्र बन्छ । अहिले आत्माहरू अपवित्र छन् । अब सबैलाई पवित्र बनाएर, बाबा गाइड बनेर फर्काएर लैजानुहुन्छ । सबै आ-आफ्नो सेक्सनमा बस्न जान्छन् । फेरि देवी-देवता धर्मका नम्बरवार आउँछन् । कति सहज छ । यो त बुद्धिमा धारणा हुनुपर्छ । जसले सेवा गर्छ ऊ छिपेर रहन सक्दैन । डिस-सर्भिस गर्ने पनि छिप्न सक्दैन । सेवाधारीलाई त बोलाइन्छ । जसले अलिकति पनि ज्ञान सुनाउन सक्दैन उसलाई कहाँ बोलाइन्छ र । उसले त उल्टै नाम बदनाम गराउँछ । भन्छन् बी.के. यस्तो पनि हुन्छन् र ? पूरा रेसपन्ड पनि गर्दैनन् । नाम बदनाम भयो नि । शिवबाबाको नाम बदनाम गर्नेले उँच पद पाउन सक्दैन । जसरी यहाँ पनि कुनै करोडपति छन्, पद्मपति छन्, कुनै हेर भोकै मरिरहेका छन् । यस्ता भिखारी पनि आएर राजकुमार बन्न सक्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ, उही श्रीकृष्ण जुन स्वर्गका राजकुमार थिए उनै फेरि बेगर (भिखारी) बन्छन् । फेरि बेगरबाट प्रिन्स बन्छन् । यिनी बेगर थिए नि, अलि-अलि कमाए त्यो पनि तिमी बच्चाहरूको लागि । नत्र भने तिमीहरूको सम्हाल कसरी हुने ? यी सबै कुरा शास्त्रमा कहाँ छ र ! शिवबाबा नै आएर बताउनुहुन्छ । यिनी गाउँलेका छोरा थिए । नाम कुनै श्रीकृष्ण थिएन । यो आत्माको कुरा हो, त्यसैले मनुष्य अलमलिएका छन् । तब बाबाले सम्झाउनुभएको छ— शिवजयन्तीमा हरेक घर-घरमा चित्रहरूद्वारा सेवा होस् । लेख— बेहदको बाबाबाट २१ जन्मको लागि स्वर्गको बादशाही सेकेण्डमा कसरी मिल्छ, सो आएर बुझ्नुहोस् । जसरी दीपावलीमा मनुष्य धेरै दोकान खोलेर बस्छन् । तिमीलाई फेरि अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दोकान खोलेर बस्नु छ । तिम्रो कति राम्रो सजाइएको दोकान हुनेछ । मनुष्य दीपावलीमा गर्छन्, तिमी फेरि शिवजयन्तीमा गर । शिवबाबा सबैको दीपक जगाउनुहुन्छ, तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । उनीहरू त लक्ष्मीसँग विनाशी धन माग्छन् । यहाँ जगत् अम्बाबाट तिमीलाई विश्वको बादशाही मिल्छ । यो रहस्य बाबा सम्झाउनुहुन्छ । बाबा कुनै शास्त्र कहाँ पढ्नुहुन्छ र ! बाबा भन्नुहुन्छ— म ज्ञानसागर हुँ नि । हो यो जान्नुहुन्छ, फलाना-फलाना बच्चाहरू सेवा धेरै राम्रो गर्छन्, त्यसैले याद आउँछ । बाँकी यस्तो होइन, एक-एकको भित्रको जान्दछु । हो, कुनै समय थाहा लाग्छ— यो पतित छ, शक पर्छ । उसको अनुहार नै मलिनो हुन जान्छ, माथिबाट बाबाले पनि सन्देश पठाउनुहुन्छ, यिनीसँग सोध । यो पनि ड्रामामा छ । जुन कसै कसैको लागि बताउनुहुन्छ, बाँकी

यस्तो होइन सबैको लागि बताउनुहुन्छ । यस्ता त धेरै छन् । कालो मुख गर्छन् । जसले गर्छ उसले आफ्नै नोक्सान गर्छ । सच्चा बताउनाले केही फाइदा हुन्छ, नबताउनेले अझ नोक्सान गर्छन् । सम्झनुपर्छ— बाबा हामीलाई गोरो बनाउन आउनुभएको छ, अनि हामी फेरि कालो मुख गर्छौं ! यो हो नै काँडाको दुनियाँ । मानव काँडा छन् । सत्ययुगलाई भनिन्छ गार्डेन अफ अल्लाह र यो हो जंगल (फरेस्ट) । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— जब-जब धर्मको ग्लानि हुन्छ, तब म आउँछु । पहिलो नम्बर श्रीकृष्णलाई हेर फेरि ८४ जन्महरू पछि कस्ता बन्छन् । अहिले सबै छन् तमोप्रधान । आपसमा लडिरहन्छन् । यो सबै ड्रामामा छ । फेरि स्वर्गमा यो केही हुँदैन । प्वाइन्टहरू त धेरै छन्, नोट गर्नुपर्छ । जसरी वकिलहरू पनि प्वाइन्टहरूको नोट बुक राख्छन् नि । डाक्टरहरू पनि किताब राख्छन्, त्यो हेरेर औषधी दिन्छन् । बच्चाहरूले कति राम्रोसँग पढ्नुपर्छ, सेवा गर्नुपर्छ । बाबाले नम्बरवन मन्त्र दिनुभएको छ मन्मनाभव । बाबा र वर्सालाई याद गर तब स्वर्गको मालिक बन्नेछौ । शिवजयन्ती मनाउँछन् । तर शिवबाबाले के गर्नुभयो ? अवश्य स्वर्गको वर्सा दिनुभयो । त्यो ५ हजार वर्ष भयो । स्वर्गबाट नर्क, नर्कबाट स्वर्ग बन्छ ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, योगयुक्त बन तब तिमीलाई हर कुरा राम्रोसँग समझमा आउँछ । तर योग ठीक छैन, बाबाको याद रहँदैन भने केही बुझ्न सक्दैनौ । विकर्म पनि विनाश हुन पाउँदैन । योगयुक्त नहुनाले त्यति सद्गति पनि हुँदैन, पाप रहन जान्छ । फेरि पद पनि कम हुन जान्छ । धेरै छन्, योग केही पनि छैन, नाम रूपमा फँस्छन्, उनैको याद आइरहन्छ । अनि विकर्म विनाश कसरी हुन सक्छ ? बाबा भन्नुहुन्छ— देही-अभिमानी बन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) शिवजयन्तीमा अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दोकान खोलेर सेवा गर्नु छ । घर-घरमा सन्देश पुर्‍याएर सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ ।
- २) सच्चा बाबासँग सच्चा भएर रहनु छ, कुनै पनि विकर्म गरेर छिपाउनु छैन । यस्तो योगयुक्त बन्नु छ, जसले गर्दा कुनै पनि पाप नरहोस् । कसैको पनि नाम रूपमा फँस्नु छैन ।

वरदानः— दातापनको भावनाद्वारा इच्छा मात्रम् अविद्याको स्थितिको अनुभव गर्ने तृप्त आत्मा भव

सदा एकै लक्ष्य होस्— हामी दाताको सन्तान बनेर सबै आत्माहरूलाई दिनु छ । दातापनको भावना राखनाले सम्पन्न आत्मा हुनेछौ र जो सम्पन्न हुन्छौ ऊ सदा तृप्त हुन्छ । म दिनेवाला दाताको बच्चा हुँ— दिनु नै लिनु हो, यही भावना सदा निर्विघ्न, इच्छा मात्रम् अविद्याको स्थितिको अनुभव गराउँछ । सदा एकै लक्ष्यतर्फ नै नजर रहोस्, त्यो लक्ष्य हो बिन्दु र कुनै पनि कुराको विस्तारलाई देखेर पनि नदेख, सुनेर पनि नसुन ।

स्लोगनः— बुद्धि वा स्थिति यदि कमजोर छ भने त्यसको कारण हो व्यर्थ संकल्प ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क :

- (९) बुद्धि रूपी पाऊ पृथ्वीमा न रहोस् । जस्तै कहावत छ कि फरिश्ताहरूको पाउ पृथ्वीमा हुँदैन । यस्तो बुद्धि यस देह रूपी पृथ्वी अर्थात् प्रकृतिको आकर्षणबाट पर रहोस् । प्रकृतिलाई अधीन गर्नेवाला बन, अधीन हुनेवाला होइन ।